

Kristijonas Donelaitis

METAI

PAVASARIO LINKSMYBĖS

Jau saulelė vėl atkopardama budino svieta
Ir žiemos šaltos trūsus pargraudama juokės.
Šalčių pramonės su ledais sugaišti pagavo,
Ir putodams sniegs visur į nieką pavirto.
Tuo laukus orai drungni gaivydami glostė
Ir žoleles visokias iš numirusių šaukė.
Krūmai su šilais visais išsibudino keltis,
O laukų kalnai su kloniais pametė skrandas.
Vislab, kas rudens bjaurybėj numirė verkdams,
Vislab, kas ežere gyvendams peržiemavojo
Ar po savo keru per žiemą buvo miegojęs,
Vislab tuo pulkais išlindo vasarą sveikyt.

From THE SPRING'S JOYS

Now the sun rose again to rouse the world
And laughed to topple down chill winter's labors.
And cold's creations, with the ice, diminished
As foam of snow changed everywhere to nothing.
Soon the bland weather stroked and woke the fields,
Called up herbs of all species from the dead.
Thickets and every heath bestirred themselves;
Hill, meadow, dale threw down their sheepskin jackets.
All that had perished in foul autumn, tearful,
In the lake clung to life the winter through,
Or in some burrow slept beneath a bush,
Crept forth in crowd and throng to welcome summer.

Kristijonas Donelaitis

METAI

PAVASARIO LINKSMYBĖS

Žiurkės su šeškais iš šalto pašalio traukės.

Varnos ir varnai su šarkoms irgi pelėdoms,

Pelės su vaikais ir kurmiai šilumą gyrė.

Musės ir vabalai, uodai su kaimene blusų

Mus jau vargyt vėl pulkais visur susirinko

Ir ponus taip, kaip būrus, įgelt išsižiojo.

Bet ir bitins jau šeimyną savo pabudyt

Ir prie darbo siųst bei ką pelnyt n' užsimiršo.

Tuo pulkai jų pro plyšius išlįsti pagavo

Ir lakstydami su birbynėms žaisti pradėjo;

O vorai kampuos sėdėdami verpalus audė

Irgi medžiot tinklus tyloms kopinėdami mezgė.

Bet ir meškos, ir vilkai šokinėdami džiaugės

Ir suplėšyt ką tyloms į pagirį traukės.

From THE SPRING'S JOYS

And rats with skunks walked out of their cold crannies

As crows, ravens and magpies, with the owls,

Mice and their offspring and the moles, praised warmth.

Beetles, mosquitos, flies, a bounce of fleas

Formed their batallions everywhere to plague us

And sting both peasant and his genteel Sir.

And the queen bee remembered to awaken

Her hive and send it forth to gainful labor.

Through chink and opening they swarmed in clouds

To play their tuneful pipes in the mild air.

Spiders, in corners motionless, wove yarn

Or soundless, climbed the scaffolds of their snares.

And wolves and bears hopped to the forest-edge,

Joyful that someone might be there to rend

Kristijonas Donelaitis

METAI

VASAROS DARBAI

„Sveiks, svietai margs! šventes pavasario šventę;
Sveiks ir tu, žmogau! sulaukęs vasarą miela;
Sveiks kvietkelėmis pasidžiaugęs, sveiks prisiuostęs;
Sveiks, Dieve duok! sulauk dar daug pavasario švenčių
Irgi, sulaukęs jas, vis sveiks ir drūts pasilinksmyk.
Taip Dieve duok kožnam, kurs mūsų Lietuvą garbin
Ir lietuviškai kalbėdams baudžiąvą seka.
Tam Dieve duok! sulaukt kasmets pavasarį sveiką,
Ogi, pabaigus tą, po tam ir vasarą linksmą.“
Taip prieš Sekmines būrus į baudžiąvą kviesdams
Ir, kas reik atlikt, pamokydams sveikino Pričkus.

From THE TOILS OF SUMMER

Hail, everchanging world, you've kept the feats of springtime;
Hail, man too, for you've survived to see the summer.
Hail, your lusty sniffings; hail, your joy in flowers,
Hail! God grant you goodly springtimes in abundance;
Strapping and carousing, may you live to meet them.
God grant this to each who, loving his Lithuania,
Tends his chores as serf and, faithful, speaks Lithuanian.
May he meet, God willing, every spring robustly,
May he go on merrymaking into summer."
Thus, before Whitsuntide, Prickus roused the peasants
With a slant on how to labor in their serfdom.

Kristijonas Donelaitis

METAI

RUDENIO GĖRYBĖS

Ant saulelė vėl nu mūs atstodama ritas
Irgi palikusi mus greita vakarop nusileidžia.
Vei kasdien daugiau ji mums savo spindulį slepia;
O šešėliai vis ilgyn kasdien išsitiesia.
Vėjai su sparnais pamaži jau pradeda mūdraut
Ir šilumos atstankas išbaidydami šlamščia.
Todėl ir orų drungnums atvesti pagavo
Irgi senystę jau graudena kailinius imtis.
Bobą su diedu blogu pas kakalį siunčia,
O kitus atšilt į stubą ragina lįsti
Ir valgius drungnus bei šiltą viralą valgyt.
Žemė su visais pašaliais įmursi verkia,
Kad mūsų ratai jos išplautą nugarą drasko.

From THE AUTUMN'S RICHES

Again the sun abandons us, she trundles upward,
Turns so soon and down the west she sinks so quickly!
Daily dimming, she begrudges us her radiance,
Daily longer, shadows yawn and stretch before us.
Winds, in fits and starts, try out their wings and bellow,
Forcing motes of warmth to scatter from their hideouts.
Now the day, no longer tepid, growing chilly,
Stirs old folk to wake and burrow for their sheepskins,
Hustles wife and feeble goodman to the oven,
Badgers those outdoors to slouch back to the cottage
For the warmth of steaming soup and good hot victuals.

Earth, her every corner soggy, blubbers softly
For our wheels slash through her washed-out back.

Kristijonas Donelaitis

METAI

ŽIEMOS RŪPESČIAI

Ant žiemos narsai jau vėl rūstaudami grįžta,
Ir šiaurys pasišiaušęs vėl mus atleikia gandyt.
Vei kaip ant ežerų visur langai pasidaro,
Lygiai kaip antai stiklorius įdeda stiklą.
Taipgi namai žuvių, kur varlės vasarą šventė,
Dėl barnių žiemos nei su šarvais užsidengia
Ir tamsoj miegot kiekvieną gyvuolį siunčia.
Ant laukus žiemys jau taip nugandino bardams,
Kad ir balos, ir klampynės pradeda rauktis,
Ir purvynai jų teškėt ir šliurpt pasiliauja.
Kelias, kad jį mėgina trenkt šokinėdami ratai,
Nei koks būbnas įtemptas dėl pašalo trinka,
Taip kad garsas jo toli galvoj atsiliepia.
Taipgi dabar jau vėl sviets sveikyt pradeda žiemą.

From THE CARES OF WINTER

... the winter's scowling wraths are already returning,
And again the bristling north wind is flying to scare us.
Look, how everywhere on pondwater panes are appearing
Just as, in that house, a glazier is putting in windows.
And the fishes' home, where bullfrogs saluted the summer,
Puts its armor on, because of the quarrels of winter,
Sending all its animals to sleep in the darkness.

There, the northern wind has frightened the fields with its scolding
So that bogs and swamps are shrinking, contracting themselves to
Stop the puddles of mud from their usual splashing and gurgling.
Listen, how the road, when skipping wheels try to strike it,
Rattles — having frozen — like a well-tightened snaredrum
So resounding that its sound keeps echoing in you.
Thus the world begins again to welcome the winter.